

eller Overingeniørens Erklæring af 19de Februar, som staar at læse i den af Lands-tinget i forrige Samling afgivne Betænt-ning (Till. B. Sp. 879—86), idet der staar, at naar en saadan Udvidelse, som foreslaaet, vil finde Sted, vil Stationen være tilstrække- lig til at udføre, hvad den skal, under alle Eventualiteter haade i den ene og den anden Retning i en overfluelig Fremtid. Det staar for mig saaledes, at det kan man ikke komme bort fra, og jeg skal tillade mig at henvise til, at Madsen-Mygdal og S. Pedersen i Lands-tinget i Fjor hævdede udtrykkelig det samme som Windretal, og udtalte, at hvis de ikke vare af den Ansæelse, at det var Tilfældet, kunde de heller ikke have givet Forslaget deres Stemmer, som det forelaa i Lands-tinget, da de begge absolut holdt paa, at den fremtidige Danelinie skulde udgaa fra Viborg. For det andet er jeg paa det Spørgsmaal af den Mening, at naar der bliver Tale om en Udvidelse af Jærnbane- nættet, som jeg haaber maaste ikke ligger for langt ude i Fremtiden, da bør der ikke være Tale om en Linie fra Viborg til Her- ning. Det forekommer mig, at en østligere Linie vilde være anderledes tilfredsstillende, dels ved at gaa igennem et langt frugt- barere Opland, dels ved paa langt flydigere Maade at tage Trafikken, der kommer Nord fra, fra Langaa ned efter Esbjerg og Lun- derskov, end naar vi gaa ud fra Viborg. Smidertid skal jeg ikke fordybe mig i den Sag. Jeg talter den højtærede Ordfører, fordi han ogsaa lod det Spørgs- maal staa aabent; den Tid, den Kamp. Men jeg mener og hævder, at dette Spørgs- maal holdes lige saa godt aabent ved den ene Løsning af Sagen som ved den anden. Min Opgave har kun været at fremstille Forholdene saa upartisk og saa objektivt, om jeg saa maa sige, som muligt. Jeg tror i det hele, at Sagen staar sig bedst derved. Det forekommer mig, at der er noget i det Ord, at naar man vil bevise alt, saa beviser man intet. Det kan være, at det er en af Grundene til, at Forslagets Skæbne har været saa uheldig hidtil, og at der er blevet saa stor Mod sætning mellem dette og det andet Ting. Jeg skal dog til Slutning sige, at jeg tror, der er kun de to Standpunkter at vælge imellem, enten Jænderigsministerens fra 1890 eller Flyt- ningen; det tredje Standpunkt, som Lands- tinget har staaet paa, men som det vistnok i Realiteten gik fra i sidste Rigsdagsamling, tror jeg ikke er holdbart. Jeg tror aldeles bestemt, at det maa være et af to. Spørgs- maalet er saa for mig efter de Grunde, jeg har omtalt, om det er rigtigt at gaa til en

Flytning og til den forøgede Udgift, som derved foraarjages. Jeg tror efter de Grunde, jeg har anført, at Merudgiften ikke bliver saa stor, som den ser ud til, og jeg for min Part skulde ikke have noget imod, om Flytningsudgifterne kunde ned- sættes yderligere, om der endnu kunde komme en yderligere Reduktion til Stede. Jeg er selvfølgelig Lægmand i dette Til- fælde og har ingen teknisk Kendskab eller Kundskab. Jeg kan ikke paapege noget enkelt Punkt; men det forekommer i alle Tilfælde Lægmand, at under mange For- hold ere Statens Jærnbaneanlæg dyre og, jeg maa tilføje, til sine Tider endog saa uforholdsmæssig dyre, ja, jeg kan endog saa sige, derhos upraktiske. Efter at Ministeren nu har kunnet gaa til en Reduktion af 100,000 Kr., kunde det jo dog være, at der kunde være yderligere Reduktioner at finde paa. Jeg for min Part — og jeg antager i øvrigt, at hele Tinget er enig med mig deri — tror, at vi maa komme til en For- andring og i det hele taget til at bygge billigere Bygninger paa Jærnbannerne, end vi have gjort hidtil; og vi andre Syder ville gerne være med til at have en tarvelig Bygning, naar vi kunne faa Baner, hvor der er Trang dertil. Jeg henstiller det blot til Overvejelse dels for Udvalget, men dels maaste for den højtærede Minister, om ikke der kunde finde endnu yderligere Red- sættelser Sted paa Udgifterne ved Flyt- ningen af Banegaarden, idet jeg tillige skal anbefale det høje Ting at stemme for Ved- tagelse af Flytningen.

Jænderigsministeren (Singerlev):

Spørgsmaalet om Udvidelse eller Flytning af Viborg Banestation foreligger jo nu paa tredje Aar til Forhandling her i Tinget, og jeg maa ganske vist ønske, at man kommer til at se upartisk paa dette Spørgsmaal. Derfor finder jeg det ogsaa nødvendigt at rekapitulere Sagens Historie. Jeg maa da først minde om, at den Gang man vedtog Banen fra Viborg til Nælestrup, udstød man Udvidelsen af Viborg Station, vel vidende, at en saadan Udvidelse vilde blive nødven- dig. Men der var den Gang ikke Tale om nogen Flytning af Jærnbane- stationen, der var kun Tale om en Udvidelse af den, og Spørgsmaalet drejede sig om, hvorvidt man skulde have den Indgang, som nu i Kege- ringens Forslag er forudsat, eller man skulde gaa ud i Søen eller bag om Sindsøhyge- anstalten, men der var aldeles ikke Tale om Flytning af Viborg Jærnbane- station. Der var slet ingen, der tænkte derpaa. Rege- ringen havde ikke bragt Spørgsmaalet frem